

opusdei.org

Prelatovo pismo (kolovoz 2011.)

Molimo za duhovne plodove
Svjetskoga dana mladeži koji će
biti u Madridu u drugoj
polovini mjeseca uz
sudjelovanje bezbrojne mladeži
iz cijeloga svijeta.

8.08.2011.

Predragi, neka mi Isus čuva moje
kćeri i sinove!

Kada budete primili ovo pismo, bit ću
već nekoliko dana u Kinshasi,
glavnom gradu Konga. Prije toga, od

7. do 12. srpnja, putovao sam u Obalu Bjelokosti; kako u Abidjanu, tako i u Yamoussoukru, susreo sam se s vašim sestrama i vašom braćom, kao i s mnogim drugim ljudima koje dolaze na apostolske aktivnosti Opusa Dei. Svugdje tamo sam se radovao kad sam vidio rast posla koji ostvaruju vjernici Prelature uz suradnju mnogih drugih ljudi. Zahvaljujmo se Bogu bez prestanka, jer nam šalje svoje milosti po zagovoru Presvete Djevice, slušajući također molbe svetoga Josemarije kojem se uvijek utječemo: ako nas je ovdje na zemlji svih nosio u srcu, mnogo savršenije i sigurnije nastavlja to činiti pomažući nam s Neba.

Utječem se također i predragom don Alvaru, jer on je bio taj koji je odlučio da godine 1980. u ovim dvama državama započne konačan apostolski posao. Molitvom i žrtvom, tihim i ustrajnim radom – kao i na

svim ostalim mjestima – Djelo je u tim afričkim zemljama već pustilo korijene. Kolika ostvarenja na slavu Božju i na služenje Crkvi cvjetaju u tim državama, sada trideset godina nakon početka! Upravimo, kažem opet, neprekidno djelo zahvale Presvetom Trojstvu.

Molim vas da iz svih krajeva nastavite podržavati apostolsko širenje koje je bilo značajka čitavoga života našega Oca, sve do zadnjeg dana njegova boravka na zemlji: molimo za mjesta gdje je posao Djela počeo već prije, kao i za ona druga gdje je još uvijek na početku; a ne zaboravimo ni ostale zemlje u koje Kristovim naukom želimo donijeti kvasac duha Opusa Dei: neposredno sada Sri Lanku. Pitam vas svakoga pojedinca: misliš li da se može računati na tvoju molitvu? Kako moliš za ljude za koje se tamo brinu? Koja mala ili velika mrtvljenja prikazuješ? Sjetimo se onoga što nam

je rekao sveti Josemaría: ***nije moguće ljubiti sve ljude (...), ako to nije preko Križa.***[1]

Povjerimo te želje apostolskog širenja – unutar svoga naroda i po čitavom svijetu – slatkom i bezgrešnom Srcu Marijinu. Kao i svake godine, od kada je naš Otac 15. kolovoza 1951., posvetio Djelo, obnavljamo tu posvetu na blagdan Uznesenja. Ovaj vas put, osim što se utječemo njegovoj zaštiti i brizi za Opus Dei i svakoga od nas, pozivam vas da skupa sa mnom budete zahvalni Nebu nakon ovih putovanja.

Istovremeno molimo za duhovne plodove Svjetskoga dana mladeži koji će biti u Madridu u drugoj polovini mjeseca uz sudjelovanje bezbrojne mladeži iz cijeloga svijeta.

Slijedećeg 7. ovog mjeseca ispunja se osamdeset godina božanske intervencije u duši našega Oca koja ga je učvrstila u potrebi da pojača

molitvu – jedino oružje koje je imao – kako bi širio i učinio sigurnim put kojim je pošao od 2. listopada 1928., u vrijeme kada je dobio nove poticaje za to posebno i sveto poslanje unutar Crkve. Vrlo dobro nam je poznat tekst koji je ostavio i gdje priča o tome što se dogodilo onog 7. kolovoza 1931. Nije suvišno ako se opet osvrnemo na riječi našega Utemeljitelja, jer one nas ispunjavaju pouzdanjem i potiču nas na veću vjernost prema božanskom određenju za Opus Dei. Molimo Duha Svetoga da nam pomogne da dublje uđemo u tu činjenicu života svetoga Josemarije, koja je uvijek aktualna i mora naići na odjek i osobni odgovor svakoga pojedinca.

Tog se dana u Madridu slavio blagdan Preobraženja Gospodnjega. Bilo je prošlo malo godina od kada se naš Otac preselio u glavni grad kako bi radio na doktoratu iz prava i naš Utemeljitelj je zabilježio: **kada sam**

prinio svoje nakane u svetoj Misi, primijetio sam unutarnju promjenu koju je Bog u meni tih godina učinio... I to usprkos meni samom: mogu reći, bez moje suradnje.[2]

Tako je opisao postojanost promjene koju je Gospodin činio u njegovoj duši, prije svega od 2. listopada 1928. Vidite kako se to oblikovanje savjesti dogodilo upravo za vrijeme euharistijskoga slavlja, dok je naš Utemeljitelj *in persona Christi* učinio prisutnom svetu Žrtvu s Križa. Uvijek nam je ponavljao da sveta Misa čini **središte i korijen kršćanskoga duhovnoga života**[3]: korijen iz kojeg dolazi hrana za čitavi naš život, žarište u kojem se moraju naći naše misli, riječi i djela. Treba iz dana u dan biti vrlo pažljiv u slavljenju oltarske Žrtve ili u sudjelovanju na njoj, tako da to bude neizostavan uvjet kako bi Tješitelj mogao djelovati, a On želi poboljšati našu

dušu i učiniti nas sve sličnijima Isusu Kristu i preoblikovati nas u dobra sredstva.

Sveti Josemaría piše da je njegova unutarnja promjena nastala Gospodinovim djelovanjem: ***usprkos meni samom: mogu reći, bez moje suradnje***. Ujedno znamo da se već prije utemeljenja Djela trudio odgovoriti na djelovanje Duha Svetoga. Njegova neprekidna molitva – ***Domine, ut videam! Domina, ut sit!*** – u godinama prije 2. listopada 1928., praktična je manifestacija te stvarnosti. Nastojimo ga oponašati utječući se svetoj Žrtvi i slušajući Riječ Božju, trudeći se da otkrijemo ono što bi nam Gospodin želio pokazati, kako u čitanjima, tako i u različitim molitvama na Misi. Hranimo li svoje osobno razmatranje i prisutnost Božju tim tekstovima kojima se Gospodin služi kako bi u našoj duši zapalio svoju ljubav? Trudimo li se kako bi naš duhovni

život dobio orijentaciju i putokaz po Crkvenoj liturgiji?

Smatram da sam obnovio odluku da čitav svoj život usmjerim i kao označim ispunjavanjem božanske Volje: na Djelo Božje, nastavio je naš Otac. I dodao je, stavljajući u zagrade: ***odluku koju, u ovom trenutku, obnavljam čitavom dušom.***^[4] Postupimo i mi tako mnogo puta u iskrenoj želji da budemo vjerni Bogu i Crkvi, prije svega kada su okolnosti možda teže nego inače: u bolesti, neimaštini, protivštinama, trenucima suhoće ili unutarnje poteškoće... Ako se tako ponašamo, Gospodin će nam dati svjetlo i energiju koji su nam potrebni kako bismo u svakom trenutku ispunili njegovu predragu Volju.

Kod posvete, kada je naš Utemeljitelj uzdigao posvećenu Hostiju kako bi se vjernici klanjali, vrlo jasno su mu

nadošle neke riječi iz Svetoga pisma prema Vulgati, koja se tada upotrebljavala u liturgiji: *si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*[5]: kada budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi. Sveti je Josemaría zapisao da je na početku osjetio strah kada je čuo taj božanski govor bez glasnih riječi. To je obična reakcija duše koja osjeti predivnu blizinu triput Svetog Boga i iskusi veliku smetenost, jer zna kolika je njezina slabost, ali istovremeno nastaje duboki unutarnji mir. Ovako to izražava naš Utemeljitelj: ***obično pred nadnaravnim stvarima imam strah. Nakon toga dođe onaj ne timeas! Ja sam. I shvatio sam da mora biti Božjih muškaraca i žena koji će uzdignuti Križ Kristovim naukom na vrhunac svih ljudskih djelatnosti... I vidio sam kako Gospodin trijumfira sve privlačeći k sebi.***[6]

U tom toliko nadnaravnom iskustvu koje je Gospodin pružio svetom Josemariji kako bi ga prosvijetlio i ojačao bili smo prisutni ti i ja, kao i svatko od nas koji je kasnije prolaskom godina trebao doći u Djelo. Tada veliki dio nas nije još bio ni rođen, ali već tada smo imali mjesto u srcu našeg predragog Oca koji je za nas molio, a da nas nije poznavao, i računao je na nas koji smo pozvani da budemo Opus Dei i da ostvarimo Opus Dei u dvadesetprvom stoljeću. To nas obavezuje da se sve više sjedinjujemo sa svetim Josemarijom i da naš život bude prije svega kao njegov, jer, kao što je rekao, bili smo razlog njegova života.

Kćeri i sinovi moji: nisu ovo čisto pobožna razmišljanja koja vam predstavljam kada tvrdim da je Djelo u našim rukama; iz dana u dan mislimo kako je sada na nama da vodimo dalje taj zadatak za koji Nebo

hoće da se ostvari, u istom duhu i zalaganju kao što je to činio naš Otac. Ovdje računamo s pomoću Božjom. Vrlo dobro nam ovdje pristaju riječi svetoga Tome Akvinskoga: „One subjekte koje je Bog odabrao za neko poslanje dobro je pripremio i spremio tako da budu podobni za to poslanje u skladu s onim što piše u 2 Kor 3, 6: „On nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza““. [7]

Osim toga raspolažemo s tolikim spisima našega Oca u kojima je sakupio duhovna blaga koja mu je Gospodin povjerio. ***Iako sam se osjećao kao bez snage i bez nauka (...) – također je zabilježio u svojim privatnim bilješkama – želio sam napisati neke vatrene knjige koje bi trebale proći svijetom kao živi oganj koji ljudima pruža svoje svjetlo i toplinu i preoblikujući sirota srca u žeravicu kako bi se mogla darovati Gospodinu kao rubini za njegovu kraljevsku***

krunu.[8] Ta je njegova težnja postala stvarnost, jer se milijuni ljudi po cijelom svijetu hrane tekstovima koja su nastala iz njegovih propovijedi i pisanjem. Apostolsko sredstvo od velike učinkovitosti duboko je poznavanje, predstavljanje i širenje njegovih djela na svim jezicima, a poruka svetoga Josemarije i apostolskog posla Opusa Dei sve više se širi na dobro duša: kao valovi koji nastaju padanjem kamena u jezero[9], dok ne stignu do neslućenih obala.

U svojoj poruci za 26. Svjetski dan mladosti – na koji sam pozvan da aktivno sudjelujem – Papa postavlja moto za ovaj susret: „*Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri*“.[10] Za mnoge će sudjelovanje pružiti poseban susret s Kristom koji možda prije nisu imali; ili će to barem biti mogućnost da Ga bolje upoznaju i da s Njim postanu bolji prijatelji. Nastojimo da to ne bude nešto kao

bengalska vatra koja zasvijetli na trenutak kako bi se odmah ugasila. U tom je smislu od velike važnosti da duhovni doživljaj tih dana zadobije kontinuitet. Učinimo sve što je moguće kako bi sudionici imali praktičke zaključke i osobne odluke za rast u kršćanskom životu. **Susret sa Sinom Božjim pruža cijelom životu novu dinamiku,**^[11] kaže sveti Otac. Kao plod djela zahvale može biti mnogo onih koji se pitaju o pravcu kojim treba poći njihov život. To su pitanja koja obično prije ili kasnije postavljaju mladi ljudi, možda bez da primijete njihovo pravo značenje. Jer iza pitanja o budućnosti – možda na početku ograničenih na izbor zanimanja, ulazak u radni odnos ili osnivanje vlastite obitelji – ono što počiva je nešto mnogo važnije: koji smisao ima moj život? Kako ga mogu potpuno ostvariti?

Kada mislim na to da se ti dani događaju u gradu gdje je božanska Providnost htjela da nastane Opus Dei, sjećam se komentara svetoga Josemarije koji je napravio u različitim prilikama u zahvalnosti prema Bogu misleći na događaj poziva Savla iz Tarza na apostolat. ***Za mene – u malome – kao i Pavlu u Damasku, u Madridu su pale ljuske s očiju i u Madridu sam dobio poslanje,***^[12] pisao je na primjer godine 1965. Molim Boga da kroz ove događaje koje Papa vodi brojni mladi osjete svoj *Damask*: da otvore oči za svjetlo Božje, da prime poziv na koji ih Isus zove i da se čvrsto odluče da ga slijede. To će biti najbolji način da odgovore na očekivanja Crkve kojoj su potrebni mnoge žene i mnogi muškarci koji se ozbiljno trebaju založiti za Gospodina. **Biti ukorijenjen u Krista – kaže Benedikt XVI. – znači konkretno odgovoriti na poziv Božji, pouzdavajući se u Njega i**

ostvarujući njegovu Riječ.[13] A obraćajući se posebno mladima, svima kaže: **izgradite svoju kuću na stijeni, kao čovjek koji „iskopa u dubinu“ (usp. Lk 6, 48). Pokušajte i vi svaki dan usvojiti Riječ Kristovu. Poslušajte Ga kao pravog Prijatelja s kojim treba dijeliti put svoga života.[14]**

Vraćam se na ono što sam vam rekao prije: na potrebu kontinuiteta, u svakodnevnom životu, otkriću koje će tih dana imati mnogi vaši prijatelji i znanci, kao plod milosti Božje. Sveti Otac označava put kada piše:

ostvarivajte i gajite osobni dijalog s Isusom Kristom, u vjeri.

Upoznajte Ga pomoću čitanja Evandjelja i Katehizma Katoličke Crkve; govorite s Njim u molitvi, pouzdajte se u Njega.[15] U osobnim razgovorima ukažimo na potrebu korištenja sakramenata – Pokore i Euharistije – koji su izvor nadnaravnoga života djece Božje.

Također je potrebno da nauče posvećivati učenje, rad i brinuti se apostolski za druge, jer kada druge približavamo Kristu, to je jedan od najboljih načina da osiguramo vlastitu vjernost prema Učitelju. Ponavljajte im riječima Papinim da **Krist nije dobro koje je samo za nas, već je najdragocjenije dobro koje moramo dijeliti s drugima.**[16]

Završavam pozivajući vas da prigodom blagdana Uznesenja razmatrate riječi kojima je sveti Josemaría završavao homiliju na tu svetkovinu Presvete Djevice: **Cor Mariae dulcissimum, iter para tutum; slatko srce Marijino, daj nam snagu i sigurnost na našem zemaljskom putu: ti sama poznaješ naš put, jer poznaješ stazu i sigurni prečac, koji po tvojoj ljubavi vodi do ljubavi Isusa Krista.**[17]

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Kinshasa, 1. kolovoza 2011.

[1] Sveti Josemaría, *Bilješke iz razmatranja*, 2.10.1971.

[2] Sveti Josemaría, *Privatne bilješke*, br. 217 (7.8.1931.).

[3] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 87.

[4] Sveti Josemaría, *Privatne bilješke*, br. 217 (7.8.1931.).

[5] *Iv* 12, 32 (Vulgata).

[6] Sveti Josemaría, *Privatne bilješke*, br. 217 (7.8.1931.).

[7] Sveti Toma Akvinski, *Suma theologica* III, q. 27, a. 4.

[8] Sveti Josemaría, *Privatne bilješke*, br. 218 (7.8.1931.).

[9] Usp. sveti Josemaría, *Put*, br. 831.

[10] Usp. *Kol* 2, 7.

[11] Benedikt XVI., Poruka za 26.
Svjetski dan mladosti 2011., 6.8.2010.

[12] Sveti Josemaría, *Pismo*,
2.10.1965.

[13] Benedikt XVI., Poruka za 26.
Svjetski dan mladosti 2011., 6.8.2010.

[14] *Isto*. [15] *Isto*. [16] *Isto*. [17] Sveti
Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 178.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-kolovoz-2011/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-kolovoz-2011/) (11.08.2025.)